

Eörségváltás

Szívesen kezdeném úgy e rövid gondolatébresztő írást, hogy „Ég a napmelegtől a kopár szik sarja...”, meg hogy **Eörsi István** független író publicisztikai villanásain mindig jót mulat az ember, ám sajnos két okból sem tehetem. Először is, mert az évszaknak megfelelően kevéssé langy októberi eső leledz (hogy írói stílusunkkal **Eörsivel** vetekednénk), másfelől **Eörsi István** mégiscsak eszdéeszes politikusként szólal meg a Népszava hasábjain (ettől a mulatság még igaz). Igaz az is, hogy a lap ennek közléséről más emeszpéeszdéeszes függetlenek esetében is megfélekedezik, ezért aztán javasolnám, hogy legalább másnap, kis keretesben közöltessék a szerzők politikai hozzátartozása. Lehetőleg ne olyasformán, hogy ez az **Eörsi** most éppen a Teleki téri gyepabdaklub trénerre, hanem amúgy fekete-fehéren, pontos párttisztás, meg mi egymás. Utóbb eme cikk alján a szerző jó példával jár elől. De visszatérve tárgyunkhoz, **Eörsi** némely, a formál logikával ellentmondó állítására mégiscsak érdemes reagálni. (**Eörsi István**: Deutsch és a lengyel modell, Népszava, 1997. október 2.). Az eszdéeszes politikus eme írásában azt állítja, hogy a „lengyel modell” magyar viszonyokra alkalmazva azt jelenti, hogy Torgyántól Orbánig egy nagy politikai egységbe tömörül az ellenzék. A lengyelországi viszonyokat állítólag tüzetesen ismerő szerző tollából mindenestre érdekes ilyesmit olvasni. Attól ugyanis, hogy annak a szlogennek, miszerint aki Kunczéra szavaz, az Thürmerre szavaz, van némi igazsága, még nem telik meg igazságtartalommal az a kinyilatkoztatás, miszerint a lengyelországi győztes posztzolidaritás pártokat tömörítő AWS-ben a populista jobboldal is képviseltetné magát. Csak a tények kedvéért: Lengyelországban a jobbszélen álló pártok külön indultak, s hat képviselői helyet szereztek a SZEJM-ben. A mérsékelt konzervatív győztes és a harmadik keresztény-liberális UW pedig a parlamenti helyek 57 százalékát szerezték meg. A posztkommunisták szatellitpártjának sorsa inkább tanulságos lehet a belpolitikai életet követők számára. Az SZDSZ-hez hasonlóan a kommunista utódpartot megtámogató PSL eddigi mandátumainak négyötödét elveszítette. Pedig ezek a politikusok még csak nem is álcázták magukat költőnek.

Lovas Lajos, szociológus-író
a Fidesz-Magyar Polgári Párt szakértője